

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1, art. 2 ust. 2 lit. b) i art. 3 dyrektywy 2000/78⁽¹⁾ [oraz] klauzulę 4 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC), wykonanego w drodze dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r.⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że środek taki jak będący przedmiotem postępowania głównego, umożliwiający pracodawcy wprowadzenie zasady, że osoby, które ukończyły 65 lat, mogą zostać utrzymane na stanowisku pracowników mianowanych z poszanowaniem praw przysługujących im przed przejściem na emeryturę tylko wtedy, gdy mają status *promotora pracy doktorskiej*, karząc inne osoby znajdujące się w takiej samej sytuacji, które miałyby taką możliwość, gdyby istniały wakaty i gdyby spełniały one wymogi dotyczące osiągnięć akademickich, oraz umożliwiający zobowiązanie osób niemających statusu promotora pracy doktorskiej, w odniesieniu do tej samej pracy akademickiej, do zawierania kolejnych umów o pracę na czas określony przewidujących system wynagrodzenia według „stawki godzinowej”, niższy od systemu wynagrodzenia przyznanego mianowanym wykładowcom uniwersyteckim, stanowi dyskryminację w rozumieniu wymienionych przepisów?
- 2) Czy pierwszeństwo stosowania prawa Unii (zasadę pierwszeństwa prawa europejskiego) można interpretować w ten sposób, że pozwala ono sądowi krajowemu na odstąpienie od stosowania prawomocnego orzeczenia sądu krajowego, w którym stwierdzono, iż w przedstawionej sytuacji faktycznej dyrektywa 2000/78/WE była przestrzegana i nie występuje dyskryminacja?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2000, L 303, s. 16).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 30 sierpnia 2019 r. – Facebook Ireland Limited, Facebook INC, Facebook Belgium BVBA/Gegevensbeschermingsautoriteit

(Sprawa C-645/19)

(2019/C 406/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Facebook Ireland Limited, Facebook INC, Facebook Belgium BVBA.

Druga strona postępowania: Gegevensbeschermingsautoriteit

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. [55 ust. 1], 56–58 i 60–66 rozporządzenia nr 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE [zwanego dalej „RODO”], rozpatrywane w związku z art. 7, 8 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że organ nadzorczy, który na mocy prawa krajowego przyjętego na podstawie art. [58 ust. 5] tego rozporządzenia, jest uprawniony do wszczęcia przed sądem państwa członkowskiego, do którego przynależy ów organ, postępowania sądowego mającego za przedmiot naruszenie przedmiotowego rozporządzenia, nie może wykonać tej kompetencji w odniesieniu do transgranicznego przetwarzania danych, jeżeli nie jest on wiodącym organem nadzorczym w sprawie owego transgranicznego przetwarzania?
- 2) Czy ma przy tym znaczenie fakt, że administrator dokonujący tego transgranicznego przetwarzania danych nie ma swojej głównej jednostki organizacyjnej w tym państwie członkowskim, lecz ma w nim inną jednostkę organizacyjną?

- 3) Czy ma przy tym znaczenie, czy krajowy organ nadzorczy wszczął postępowanie sądowe przeciwko głównej jednostce organizacyjnej administratora danych, czy też przeciwko jednostce organizacyjnej w państwie członkowskim, do którego przynależy ów organ?
- 4) Czy ma przy tym znaczenie fakt, że krajowy organ nadzorczy wszczął postępowanie sądowe jeszcze przed datą wejścia w życie przedmiotowego rozporządzenia (25 maja 2018 r.)?
- 5) Jeżeli na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy art. [58 ust. 5] RODO ma skutek bezpośredni, co oznacza że krajowy organ nadzorczy może powołać się na ten przepis, wszczynając lub kontynuując postępowanie sądowe przeciwko podmiotom prywatnym, nawet jeżeli art. [58 ust. 5] RODO nie został w sposób wyraźny implementowany do ustawodawstw państw członkowskich, pomimo, iż jest to wymagane?
- 6) Jeżeli na poprzednie pytanie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy wynik takich postępowań stałby na przeszkodzie przeciwnym ustaleniom wiodącego organu nadzorczego, w przypadku, gdy wiodący organ nadzorczy badałby te same lub podobne transgraniczne przetwarzanie danych w ramach mechanizmu określonego w art. 56 i 60 RODO?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Korneuburg (Austria) w dniu 3 września 2019 r. – FP Passenger Service/Austrian Airlines AG

(Sprawa C-654/19)

(2019/C 406/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Korneuburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: FP Passenger Service

Strona pozwana: Austrian Airlines AG

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5, 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 należy interpretować w ten sposób, że przy obliczaniu opóźnienia – uwzględniając rozstrzygnięcie ETS w sprawie C-452/13, zgodnie z którym moment otwarcia drzwi jest decydujący – należy ustalić różnicę między faktycznym czasem otwarcia drzwi a planowanym czasem przybycia, czy też różnicę między faktycznym czasem otwarcia drzwi a czasem przewidywanego otwarcia drzwi w przypadku przybycia zgodnie z planem?

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.